

epifania

**DODATEK
DO TYGODNIKA PARAFII**

pod wezwaniem Objawienia Pańskiego w Bliznem

Czternasta Niedziela Zwykła. 9 lipca 2023 r. Za 9, 9-10 Ps 145 (144), 1b-2. 8-9. 10-11. 13-14 Rz 8, 9. 11-13 Mt 11, 25-30

SŁOWO TYGODNIA

Słowa Ewangelii według św. Mateusza (11, 25-30)

W owym czasie Jezus przemówił tymi słowami: «Wystawiam Cię, Ojczy, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Tak, Ojczy, gdyż takie było Twoje upodobanie. Wszystko przekazał Mi Ojciec mój. Nikt też nie zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn, i ten, komu Syn zechce objawić. Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie moje jarzmo na siebie i uccie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemie lekkie?»

Ks. Marian Rowicki

Razem z Jezusem uwielbiamy Boga wszelkiej łaski i dobroci, za to, że raczył nam się objawić, że zaprasza nas do siebie, by przynieść ulgę we wszelkich niedostatkach, utrapieniach i ciężarach przytłaczających nas. Jezus przyszedł, aby nasze ciężary wziąć na siebie. Zrzućmy więc ciężące na nas zło w sakramencie pokuty, a otrzymamy światło i mądrość, do pokonywania codziennych trudności. Jezus zawsze jest z nami. Jeśli to dostrzegamy i przeżywamy, możemy stawać się świadkami mocy Boga, względem naszych braci.

Piętnasta Niedziela Zwykła. 16 lipca 2023 r. Iz 55, 10-11 Ps 65 (64), 10abcd. 10e-11. 12-13. 14 Rz 8, 18-23 Mt 13, 1-23 - dłuższa

SŁOWO TYGODNIA

Słowa Ewangelii według św. Mateusza (13, 1-23)

«Oto siewca wyszedł siał. A gdy siał, niektóre [ziarna] padły na drogę, nadleciały ptaki i wydziobały je. Inne padły na miejsca skaliste, gdzie niewiele miały ziemi; i wnet powschodziły, bo gleba nie była głęboka. Lecz gdy słońce wzeszło, przypaliły się i uschły, bo nie miały korzenia. Inne znowu padły między ciernie, a ciernie wybujały i zagłuszyły je. Inne w końcu padły na ziemię żyzną i plon wydały, jedno stokrotny, drugie sześćdziesięciokrotny, a inne trzydziestokrotny. Kto ma uszy, niechaj słucha!». Przystąpili do Niego uczniowie i zapytali: «Dlaczego w przypowieściach mówisz do nich?» On im odpowiedział: «Wam dano poznać tajemnice królestwa niebieskiego, im zaś nie dano. Bo kto ma, temu będzie dodane, i nadmiar mieć będzie; kto zaś nie ma, temu zabiorą również to, co ma. Dlatego mówię do nich w przypowieściach, że otwartymi oczami nie widzą i otwartymi uszami nie słyszą ani nie rozumieją. Tak spełnia się na nich przepowiednia Izajasza:

Słuchać będziecie, a nie zrozumiecie, patrzeć będziecie, a nie zobaczycie. Bo stwardniało serce tego ludu, ich uszy stępiały i oczy swe zamknęły, żeby oczami nie widzieli ani uszami nie słyszeli, ani swym sercem nie rozumieli: i nie nawrócili się, abym ich uzdrowił.

Lecz szczęśliwe oczy wasze, że widzą, i uszy wasze, że słyszą. Bo zaprawdę, powiadam wam: Wielu proroków i sprawiedliwych pragnęło ujrzeć to, na co wy patrzycie, a nie ujrzeli; i usłyszeć to, co wy słyszycie, a nie usłyszeli.

Wy zatem posłuchajcie przypowieści o siewcy! Do każdego, kto słucha słowa o królestwie, a nie rozumie go, przychodzi Zły i porywa to, co zasiane jest w jego sercu. Takiego człowieka oznacza ziarno posiane na drodze. Posiane na miejsce skaliste oznacza tego, kto słucha słowa i natychmiast z radością je przyjmuje; ale nie ma w sobie korzenia, lecz jest niestały. Gdy przyjdzie ucisk lub prześladowanie z powodu słowa, zaraz się załamuje. Posiane między ciernie oznacza tego, kto słucha słowa, lecz troski doczesne i uluda bogactwa zagłuszają słowo, tak że zostaje bezowocne. Posiane w końcu na ziemię żyzną oznacza tego, kto słucha słowa i rozumie je. On też wydaje plon: jeden stokrotny, drugi sześćdziesięciokrotny, inny trzydziestokrotny».

Ks. Marian Rowicki

Pan Bóg obficie sieje ziarno słowo, z nadzieją, że znajdzie ono odpowiedni grunt i wyda plon. Nigdy w swoim miłosierdziu nie zniechęca się, ufając, że człowiek grzeszny otworzy się na Jego miłość. Gdy odkrywamy, że Jego słowa niosą mądrość, miłość i zbawienie, błogosławimy Boga, że pozwala słyszeć i widzieć to, za czym tęsknili prorocy i królowie. Napelnieni Bożą mądrością, możemy nieść zbawienie innym ludziom.

Szesnasta Niedziela Zwykła. 23 lipca 2023 r. Mdr 12,13.16–19 Ps 86,5–6.9–10.15–16a Rz 8,26–27 Mt 13,24-43

➤ SŁOWO TYGODNIA

Słowa Ewangelii według św. Mateusza (13, 24-43; fragment)

«Królestwo niebieskie podobne jest do człowieka, który posiał dobre nasienie na swej roli. Lecz gdy ludzie spali, przyszedł jego nieprzyjaciel, nasiał chwastu między pszenicę i odszedł. A gdy zboże wyrosło i wypuściło kłosa, wtedy pojawił się i chwast. Śludzy gospodarza przyszli i zapytali go: "Panie, czy nie posiałeś dobrego nasienia na swej roli? Skąd więc wziął się na niej chwast?" Odpowiedział im: "Nieprzyjazny człowiek to sprawił". Rzekli mu sludzy: "Chcesz więc, żebyśmy poszli i zebrali go?" A on im odrzekł: "Nie, byście zbierając chwast nie wyrwali razem z nim i pszenicy. Pozwólcie obojgu rósć aż do żniwa; a w czasie żniwa powiem żeńcom: Zbierzcie najpierw chwast i powiążcie go w snopki na spalenie; pszenicę zaś zwieźcie do mego spichlerza"». Inną przypowieść im przedłożył: «Królestwo niebieskie podobne jest do ziarenka gorczycy, które ktoś wziął i posiał na swej roli. Jest ono najmniejsze ze wszystkich nasion, lecz gdy wyrośnie, jest większe od innych jarzyn i staje się drzewem, tak że ptaki przylatują z powietrza i gnieźdzą się na jego gałęziach».

Ks. Marian Rowicki

Nadzieją, jaką Pan wlewa w nasze serce, jest że Jego królestwo, chociaż małe jak ziarenko gorczycy, ma ogromną siłę wzrostu. Chociaż świat jawi się nam jako mieszanina dobra i zła - i tak ukazuje to dzisiejsze słowo - to ufamy, że dobro jest silniejsze, i ono ostatecznie zwycięży. Dość często nasze serce jest zachwaszczone. Dziękujemy Panu za sakrament pojednania, w którym nas oczyszcza i za Eucharystię, w której otrzymujemy pokarm na życie wieczne. Uzbrojeni w Boże dobra, podejmujemy codzienną walkę ze złem w swoim sercu i świecie.

Siedemnasta Niedziela Zwykła. 30 lipca 2023 r. 1 Krł 3,5.7–12 Ps 119,57 i 72.76–77.127–128.129-130 Rz 8,28–30 Mt 13,44-52

➤ SŁOWO TYGODNIA

Słowa Ewangelii według św. Mateusza (13, 44-52)

Królestwo niebieskie podobne jest do skarbu ukrytego w roli. Znalazł go pewien człowiek i ukrył ponownie. Uradowany poszedł, sprzedał wszystko, co miał i kupił tę rolę. Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do kupca, poszukującego pięknych pereł. Gdy znalazł jedną drogocenną perłę, poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił ją. Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do sieci, zarzuconej w morze i zagarniającej ryby wszelkiego rodzaju. Gdy się napelniła, wyciągnęli ją na brzeg i usiadłszy, dobre zebrali w naczynia, a złe odrzucili. Tak będzie przy końcu świata: wyjdą aniołowie, wyłączą złych spośród sprawiedliwych i wrzucą w piec rozpalony; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. Zrozumieliście to wszystko?» Odpowiedzieli Mu: «Tak jest». A On rzekł do nich: «Dlatego każdy uczyony w Piśmie, który stał się uczniem królestwa niebieskiego, podobny jest do ojca rodziny, który ze swego skarba wydobycza rzeczy nowe i stare»

Ks. Marian Rowicki

Najwspanialszą perłą, skarbem, jaki otrzymujemy od Boga, przez Jezusa Chrystusa jest życie wieczne w miłości. W każdej chwili stajemy wobec konieczności wyboru, między królestwem Chrystusa, a królestwem Antychrysta. Dlatego Boże słowo, wspomagające nas w wyborze tych wiecznych darów, jest jak najcenniejsza perła, najwspanialszy skarb.